

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR CULTUUR

VERGADERING VAN 11 MAART 1994

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van Engelse woorden in het openbaar leven
Met redenen omklede motie

VOORZITTER : De heer W. Secuws

— *De interpellatie wordt gehouden om 16.30 uur.*

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer T. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebruik van Engelse woorden in het openbaar leven

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Dewinter tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebruik van Engelse woorden in het openbaar leven.

De heer Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, deze interpellatie was oorspronkelijk gericht tot minister-president Van den Brande. Vermits ik echter bevoegd ben als minister voor de luister van de taal, heeft de voorzitter van de regering dit interpellatieverzoek aan mij doorgegeefd.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er bestaat een bekende historische slagzin "De taal is gans het volk" uit de geschiedenis van de Vlaamse beweging. Ik wens hier onmiddellijk te stellen dat deze uitspraak eigenlijk onjuist is, want een

volk telt naast de taal nog veel andere componenten.

Maar anderzijds is taaleenheid het stevigste cement van een volksgemeenschap. Taal is sinds eeuwen het levend geweten en denken van een volk.

Hieruit blijkt reeds overduidelijk dat de verdediging van onze Nederlandse moedertaal, voor ons, Vlaams-nationalisten, niet zomaar een programmapunt is, maar wellicht ook de belijdenis van onze nationalistische partijpolitieke overtuiging uitstraalt.

De Vlaamse beweging knokt al sinds geruime tijd tegen de eeuwenlange opdringerigheid van het Franstalig imperialisme. Nu wij over eigen onderwijs in de eigen moedertaal beschikken, nu de eentaligheid van Vlaanderen, hoe gebrekkig en onvolkomen ook, een feit is, nu de Vlamingen in het Nederlands opgevoede kaders hebben voortgebracht, juist nu moeten wij opnieuw de strijd aanbinden met een nieuwe indringer. Van cultuurindringer wil ik niet spreken, het is immers niet Shakespeare die voor de deur staat, maar wel het platste en vulgairste amerikanisme teistert zowel Vlaanderen als Nederland.

Wat is de diepere ondergrond van de veramerikanisering en verengelsing van onze samenleving ? Bepaalde belangengroepen, politici en bureaucraten streven naar een heerschappij in bepaalde domeinen van onze sa-

menleving. Daarom moet de massa manipuleerbaar, vormeloos en onkritisch worden, alle groepsverschillen moeten zoveel mogelijk wegval- len.

Er is een groot verschil tussen het Frans en het Engels. Het Frans werd als voertaal door een leidende kaste opgelegd. Ons volk was maatschappelijk onmondig, en de Vlamingen bedienden zich verder van de volkstaal. Vandaag zijn de meeste Vlamingen niet bestand tegen die Angelsaksische vloedgolf, die veel subtieler in het taaleigen binnensluipt. Daarbij moet men eveneens vaststellen dat er een groot gebrek aan kennis van de eigen taal bestaat.

We hoeven echter geen enkel minderwaardigheidscomplex over onze taal te hebben. De Vlaamse en Nederlandse havens leveren samen een totale goederenbehandeling van 500 miljoen ton per jaar. Daarmee komt het Nederlands als haventaai na het Engels en het Japans op de derde plaats, dus voor het Chinees, het Frans, het Russisch enzovoort. Het Nederlands is met 21 miljoen sprekers naar Europese normen zelfs een middelgrote taal. Binnen de EG staan we op de zesde plaats, na het Duits, het Italiaans, het Frans, het Engels en het Spaans. In gans Europa — de voormalige Sovjet-Unie buiten beschouwing gelaten — staan we op de zevende plaats. Bij de zojuist genoemde talen nestelt alleen het Pools zich nog voor het Nederlands.

Dewinter

Na de ontvullende ervaringen met de verfransing, weten we in Vlaanderen maar al te best dat de verengelsing taal- en cultuurbedreigend is. De argumentatie dat onze taal niet geschikt is om te studeren, om economie te bedrijven of om boeken te schrijven is door vorige generaties Vlamingen weerlegd door wetenschappers, schrijvers en kunstenaars te leveren aan de hele wereld. Zoals Shakespeare een Europese grootheid was, juist omdat hij zo typisch Engels was, zo waren ook Claes, Streuvels en Timmermans Europese grootheden omdat zij zo typisch Vlaams en Nederlands waren.

Pas door het gebruik van de nationale talen braken nieuwe gedachten door in de wetenschappen. Ons Nederlandstalig onderwijs kent een rijke wetenschappelijke traditie, en in onze moedertaal kan de wetenschapper, net als de schrijver, zich veel beter uitdrukken dan in een vreemde taal en die diepere gronden aanvoelen.

Als Vlamingen moeten wij ons dan ook bewust blijven dat de culturele, sociale en economische doorbraak in Vlaanderen maar definitief op gang is gekomen na de volledige vernederlandsing van ons onderwijs en ons openbaar leven. Daar in talrijke domeinen van het maatschappelijk leven nog steeds geldt dat het gebruik van de talen vrij is, is nog heel wat wettelijk en decretaal werk af te leggen. Ik denk hierbij aan het ruime en invloedrijke niemandsland van media en reclame.

Vlaanderen kan hier een voorbeeld nemen aan het taalbewuste Québec. Om stand te houden tegen de oprukkende verengelsing heeft deze bijna-onafhankelijke Franstalige Canadese provincie ter beveiliging van haar Franse taal en cultuur drastische maatregelen genomen. Het gehele openbare leven moet er verplicht in het Frans verlopen. Anderstalige opschriften in het openbare straatbeeld zijn er, krachtens de beruchte wet

101, verboden, net zoals anderstalige reclamefolders. Facturen die niet in het Frans zijn opgesteld moeten niet worden betaald, en elk bedrijf van meer dan 50 werknemers heeft een "comité de francisation". De ambtenaren in Québec moeten uitsluitend Frans spreken en schrijven. Québec bezit zelfs een eigen immigratiedienst, die in het buitenland Franstaligen werft om niet in Canada maar in Québec te komen wonen. Vlaanderen zal zijn taalkundige en culturele homogeniteit op eenzelfde wijze moeten verdedigen als Québec dat doet. De Vlamingen komen immers in een Europa zonder grenzen in een gelijkaardige situatie terecht als de 6,5 miljoen Québécois, die hun Frans-Europese aard in een Angelsaksisch Noord-Amerika trachten te vrijwaren. De beveiliging van de taalkundige en culturele homogeniteit is erkend als wettelijk toelaatbaar door het Hof van Straatsburg.

Hierover heeft de journalist Guido Tastenoye een interessant boek geschreven.

Een ander voorbeeld komt ook uit de Latijnse wereld. In Frankrijk ligt een wetsvoorstel ter bescherming van het Frans klaar dat nog dit voorjaar in het parlement zal worden behandeld. De strijd tegen de verengelsing, het zogenaamde *Franglais*, wordt door de Franse minister van Cultuur, Jacques Toubon, aangebonden, een weelde die wij jammer genoeg bij de Vlaamse overheid nog niet kennen.

Na goedkeuring van dit wetsvoorstel, zal het voortaan verboden zijn om op Frans grondgebied congressen te houden waarin het Frans niet minstens een van de voertalen is. Reclamespots waarin Engels de voertaal is, zullen worden verboden, evenals reclameuitingen in openbare aangelegenheden die buitenlandse woorden of uitdrukkingen bevatten. De al bestaande verplichtingen om voor opschriften en aanwijzigingen het Frans te gebruiken zal zich niet meer beperken tot openbare gebouwen, maar tot alle plaatsen die open

zijn voor het publiek. Om te voorkomen dat de wet dode letter zou worden, zullen de boetes op overtredingen fors verhogen — nu zullen ze ongeveer 3.600 Franse frank bedragen.

Naar analogie met het Septemberdecreet ter vernederlandsing van het bedrijfsleven is het volgens mij dringend noodzakelijk dat er een decreet ter vernederlandsing van het openbaar leven in Vlaanderen wordt gestemd en dan nog liefst door u voorbereid. Ook in het onderwijs moet een heus taalbeleid worden opgesteld.

Aangezien een volledig verbod van anderstalige handelsreclame in Vlaanderen grondwettelijk uitgesloten werd verklaard, zal het Vlaams Blok er de Vlaamse regering via een resolutie in de Vlaamse Raad proberen toe aan te zetten om het gebruik van anderstalige reclame in Vlaanderen te beteugelen. Wij zullen dat doen bij voorstel van resolutie, waarin wij voorstellen een tax op te leggen aan diegenen die in Vlaanderen anderstalige reclame propageren.

Om een ontradingseffect te bereiken, moet de taks voldoende hoog zijn.

Mijnheer de minister, wat is uw houding ten opzichte van de verengelsing van het openbaar leven ? Ik veronderstel dat ik uw antwoord hierop al ken. U zult dit verschijnsel waarschijnlijk ontkennen.

Welke maatregelen overweegt u om onze taal te beschermen, ook op de domeinen waar ter zake nog geen concrete regeling bestaat ?

Bent u van plan om in de toekomst maatregelen te nemen ? Zo ja, welke ?

Wat denkt u van de initiatieven die in het buitenland worden genomen, bijvoorbeeld in Québec of in Frankrijk ?

Ik verwijs eveneens naar ons voorstel om een taks te heffen op anders-

Dewinter

talige reclame, waardoor een ontradingseffect wordt beoogd.

Wat denkt u van deze voorstellen ? Bent u bereid om een deel ervan over te nemen of te steunen ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben net als de heer Dewinter van mening dat de taal een bijzonder belangrijk element vormt in het geheel van een culturele identiteit.

Mijnheer Dewinter, ik wil echter nuanceren inzake het Frans, wat u trouwens ook zelf hebt gedaan. Ik zal hier echter nog een element aan toevoegen. De invloed van het Engels op onze taal kan niet helemaal worden vergeleken met de invloed van het Frans. De moeilijkheden die wij met het Frans hebben gekend, hadden in de eerste plaats een fundamenteel sociale dimensie. De hele geschiedenis van ons land is hier nauw bij betrokken.

Uw bewering dat er een ware overrompeling is van Engelse termen in onze maatschappij, die een rechtstreekse bedreiging vormt voor onze Nederlandse cultuur, laat ik echter gedeeltelijk voor uw rekening.

Dit is niet het uitgangspunt waarop ik mij als verantwoordelijk minister voor de Luister voor de Taal baseer om positieve acties te ondernemen. Ik ben immers van mening dat een maatschappij, een samenleving, een gemeenschap van mensen constant in evolutie is.

Sedert een aantal decennia zijn wij op tal van terreinen onderhevig aan beïnvloeding als gevolg van de internationalisering. Deze zal — of wij het willen of niet — in de komende jaren en decennia ongetwijfeld nog toenemen.

Dit is een dynamisch en positief gebeuren, waarop op gepaste wijze

dient te worden ingespeeld, ook wat betreft onze eigen taal.

Om vat te krijgen op het maatschappelijk gebeuren is taal het middel bij uitstek. Taal is het maatschappelijk bindmiddel dat het mogelijk maakt elkaar iets mee te delen van opgedane kennis en levenservaring, elkaar te begrijpen, samen te werken, kortom, een samenleving op te bouwen.

Een taal leeft bij de gratie van ontleening aan andere talen. In het huidige Nederlands treffen wij daar ontelbare voorbeelden van aan. Zo is het Nederlandse "koffie" ontleend aan het Engelse "coffee". In de Europese talen is het trouwens overgenomen uit het Turkse "kaffè" toen de koffie bekend werd door de Turkse expansie in de zestiende eeuw. Het Turks heeft het op zijn beurt ontleend aan het Arabisch. Dit voorbeeld toont aan dat het vrij zinloos is aan taaidiscriminatie te doen.

Het is een feit dat het Engels op sommige gebieden veel wordt gebruikt, zoals op het vlak van de informatica, het doorgedreven wetenschappelijk onderzoek, de audiovisuele sector en de reclame.

Op het vlak van de informatica kan zulks worden verklaard door het feit dat vrijwel alle ontwikkelingen op dat gebied de voorbije tien tot vijftien jaar, en ook vandaag, in de Verenigde Staten plaatsvinden. Vaak bestaan er nog geen Nederlandse benamingen voor dit nieuwe instrumentarium.

Bovendien is het ook niet verwonderlijk dat in verband met hoogstaande technologische vondsten een Engelse terminologie wordt gebruikt. Voor velen is het Engels nu eenmaal de internationale werktaal bij uitstek. Hetzelfde geldt voor gespecialiseerde wetenschappelijke literatuur, die trouwens ook vandaag nog uitsluitend in het Engels verkrijgbaar is.

Op deze feitelijkheden dient men op een gepaste wijze te ageren. Ik heb

in deze tot op heden getracht mijn verantwoordelijkheid zo goed mogelijk op mij te nemen.

Voorts wil ik het hebben over maatregelen ter bescherming van de Nederlandse taal nu en in de toekomst. Ik wil dit aspect positiever benaderen dan de wijze waarop u uw vragen hebt gesteld.

Mijn bevoegdheid voor de luister van de taal kreeg tot op heden bij uitstek gestalte binnen de Nederlandse Taalunie.

In de internationale context lijkt mij dit het meest adequate instrument dat in het verleden veel te weinig werd gebruikt om mijn beleid zinvol en op een gecoördineerde wijze in het Nederlandse taalgebied te concretiseren.

In 1980 werd het fameuze Taalunieverdrag gesloten. Hierdoor zijn wij ertoe verbonden de integratie van Nederland en de Nederlandse gemeenschap in België op het gebied van de Nederlandse taal en letteren in de ruimste zin van het woord te bevorderen.

In het kader van het Taalunieverdrag kan ik via het comité van ministers initiatieven nemen ter bescherming van onze taal. Dit wordt uitdrukkelijk bepaald in de artikelen 5c en d van het Taalunieverdrag.

Wij hebben sindsdien nog een hele weg afgelegd en hebben de voorbije maanden een belangrijke stap gezet na vijftig jaar discussie en verwarring over de spelling. Het is heel belangrijk dat wij wat onze eigen taal betreft een einde kunnen stellen aan de dubbelspelling en aan andere inconsequenties. Uit het debat dat maandag in deze zaal werd gevoerd, is gebleken dat het beleid van de ministers grotendeels werd gesteund door de verschillende fracties van de Tweede Kamer in Nederland en van ons Vlaams parlement.

In het meerjarenbeleidsplan 1993-1997 van de Taalunie werd de posi-

Weckx

tionering van het Nederlands prioritaair ingeschreven.

In 1994 werden en worden reeds stappen gezet om dit te concretiseren op Europees vlak, meer bepaald op het vlak van de taaitecnologie. Er werd voor geijverd dat het Nederlands zou worden opgenomen in het vertaalsysteem van de Europese instellingen. Hier ligt de wezenlijke sleutel voor het feitelijk functioneren van Vlaanderen en Nederland — een taalgebied met meer dan 20 miljoen inwoners -in de Europese Unie.

Het comité van ministers heeft in 1993 met diezelfde doelstelling van de luister van onze taal voor ogen een Taaiadviescommissie opgericht, paritair samengesteld uit Nederlanders en Vlamingen. Op die manier kan de Nederlandse Taalunie haar gezag op Europees vlak laten gelden.

In het kader van de Taalunie is er een samenwerkingsverband Nederlandstalige Terminologie werkzaam. Daar de Nederlanders van letterwoorden houden, wordt deze commissie in de omgang het SANT genoemd. Het spreekt voor zich dat naarmate een samenleving gecompliceerder is en hoger is ontwikkeld, de eisen ook strenger worden die aan een taal worden gesteld om als drager van het maatschappelijk verkeer te kunnen functioneren.

Regelgeving door de overheid, de wetenschappen, geavanceerde technologieën en de contacten met het buitenland stellen op dat vlak hoge eisen.

Doelmatig taalgebruik veronderstelt dan ook dat verschillende mensen met dezelfde termen ook dezelfde inhouden bedoelen.

Daarom wordt geprobeerd om op allerlei vakgebieden en in tal van maatschappelijke sectoren nauwkeurige en geordende omschrijvingen van begrippen en uniforme termen en definities te formuleren. In het

SANT, dat samenwerkingsverband tussen Vlaanderen en Nederland, wordt daar hard aan gewerkt en worden de terminologielijsten geproduceerd.

Ten vierde, in het actieplan 1995 zullen activiteiten worden opgenomen ter ondersteuning van het Nederlands in het zakenleven. Daarbij zullen de recente aanbevelingen met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in het bedrijfsleven van de SERV uiterst zorgvuldig in acht worden genomen en geïntegreerd.

Ten vijfde heeft de Vlaamse overheid op 1 oktober 1992 de dienst taaladvies geïnstalleerd bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en daarvoor drie gespecialiseerde filologen aangeworven bij het departement Coördinatie. De dienst Taaladvies is belast met de revisie van de besluiten en ontwerpen van decreet.

Mijn antwoord zal u uiteraard niet voldoen, maar in plaats van ons protectionistisch en defensief op te stellen — wat wij in de voorbije decennia ten opzichte van het Frans terecht hebben gedaan, al was het maar om onze elementaire rechten te doen gelden — moeten wij ten opzichte van het Engels eerder positief reageren.

Ik wil zeker een decreet betreffende de vernederlandsing van het administratief taalgebruik in overweging nemen. Onze absolute prioriteit is nu echter een decreet dat het akkoord met Nederland over de spelling in onze interne rechtsorde zou bekrachtigen. Dan kunnen wij in de tweede plaats onderzoeken hoe wij op decretaal of reglementair vlak de vernederlandsing van het taalgebruik kunnen versterken.

Wij hebben tenslotte voor onze eigen taal nog een hele weg af te leggen. Indien wij tussen dit en een jaar — dat is de timing die daarvoor is vooropgesteld — een eenvormige spelling tot stand kunnen brengen — ik zal mij daarvoor blijven inzetten — zullen wij ook op het Europese

vlak inzake terminologie, vertalingen, enzovoort, veel sterker staan. Ik ben ervan overtuigd dat wij op die manier voor de taal van meer dan 20 miljoen schrijvende en sprekende Europeanen een hele weg hebben afgelegd. Protectionistische en defensieve maatregelen zijn niet altijd de beste instrumenten om voor de eigen taal op te komen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik ben het inderdaad niet helemaal met u eens, maar dat had u waarschijnlijk ook niet verwacht.

Ik ben niet van mening dat de maatregelen die worden genomen bij ons, noch in Québec of in Frankrijk, defensief en protectionistisch zijn, integendeel. Ik noem ze eerder beschermend voor de eigen taal. Zowel voor Québec als voor Frankrijk spreken we dan nog over een taal die gesproken wordt door ontzettend veel mensen, wat voor het Nederlands minder het geval is.

Mijnheer de minister, ik heb u ook een boeiende uiteenzetting horen houden over de etymologische afkomst van het woord "koffie". Ik meen dat dit niet helemaal ter zake is. Wij voeren geen discussie over de etymologie van bepaalde Nederlandse woorden, maar wel over de verdringing van de eigen taal in de internationalisering waarmee onze maatschappij vandaag te maken heeft. In dat kader moeten een aantal beschermende maatregelen worden genomen. Ik geef een aantal concrete voorbeelden.

Ik stel in Nederland vast — wanneer het in Nederland regent, zeker op taalgebied, druppelt het in Vlaanderen — dat de minister van Onderwijs, de heer Ritzen, in de Nederlandse universiteiten voor bepaalde cursussen het Engels wenst in te voeren. In Vlaanderen gebeurt dat ook al in het kader van de Erasmusprojecten. Bepaalde bijsluiters van producten, om een heel ander voor-

Dewinter

beeld te nemen, worden eentalig in het Engels opgesteld. Bepaalde reclame, zoals voor Coca Cola, de United Colours of Benetton worden gewoon alleen in het Engels gevoerd, wat uiteraard goedkoper is voor het bedrijf omdat de campagnes voor heel Europa, desnoods voor heel de wereld kunnen worden gebruikt.

Een ander concreet praktisch voorbeeld is de Holiday Inn-keten in België. Zij veroorloven het zich om alle interne mededelingen voor de hotelgasten uitsluitend in het Engels te formuleren. We vinden daar alleen maar Engelstalige verwijzingen naar de balie, naar de receptie, enzovoort. Dat kan niet. Wij kunnen echter niet optreden omdat er op dat vlak geen decreetgeving bestaat.

Als men in Frankrijk beschermende maatregelen kan nemen is dat waarschijnlijk wel nodig. Dat is volgens mij zeker het geval voor de inwoners van de provincie Québec, die zich in een gelijkaardige situatie bevinden. Zij zijn omringd door de Engelstaligen. Wij zijn omringd door andere talen die vaak een agressief karakter

hebben. Ik noem het Engels, maar ik denk daarbij zeker aan het Frans. In het verleden hebben wij daarvan voorbeelden te over gehad. Wij moeten ons daartegen wapenen.

Tenslotte wijs ik nog op het woordgebruik door bepaalde officiële instanties, niet in het minst dat van de Vlaamse regering zelf. Wij hebben bijvoorbeeld de Flanders Technology-beurs. Wij moeten zelf het voorbeeld geven en in de eerste plaats het Nederlands gebruiken en propagieren.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe een kleine rechtzetting te doen. De heer Ritzen, Nederlands minister van Onderwijs, heeft zijn voorontwerp van besluit niet doorgevoerd. Dankzij reacties vanuit Vlaanderen is het niet zover gekomen. De idee was er, maar wij hebben de uitvoering ervan kunnen verhinderen.

Ten tweede ben ik het met u eens dat wij zelf nog een hele weg af te leggen hebben, niet in het minst met

betrekking tot de administratieve taal, alvorens protectionistische maatregelen te nemen om het Engels te bannen. Wij doen daarvoor al aanzienlijke inspanningen, maar we kunnen nog beter. Wij zullen nu om de tien jaar een Groen Boekje uitgeven waardoor bepaalde Engelse termen worden vernederlandst. Daarom heb ik u ook de evolutie van het woord "koffie" gegeven. Ik herhaal, ik ben zeker geen voorstander om nu protectionistische en defensieve maatregelen te nemen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Dewinter werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

— *Het incident wordt gesloten om 17.00 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid